

закону підвищило моніторинг і контроль зі сторони персоніфікації отримання електронного цифрового підпису, що обумовлює зростання зацікавленості сторін у платформі. В своїй структурі він містить цілий перелік функціональних модулів, які забезпечують бізнес як інформаційним контентом так і практичним інструментарієм звітуванням та сплати податків.

Список використаних джерел:

1. Frank, A. G., Mendes, G. H. S., Ayala, N. F., Ghezzi, A. Servitization and Industry 4.0 convergence in the digital transformation of product firms: A business model innovation perspective, Technological Forecasting and Social Change, /July 2018:–1.- [Electronic resource]. - Acceptable access:DOI:10.1016/j.techfore.2019.01.014.
2. Gobble M. M. Digitalization, Digitization, and Innovation, Research-Technology Management, 2018, 61/4:56–59. - [Electronic resource]. - Acceptable access:DOI:10.1080/08956308.2018.1471280
3. Закон від 05.10.2017 №2155-VIII Остання редакція від 05.10.2017. Про електронні довірчі послуги. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2155-19/stru2/paran534#n534>
4. Офіційний сайт Державної податкової служби України. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://cabinet.tax.gov.ua>

УДК 330.341.1

Савич А.О.,

студент 3 курсу факультету фінансів

Науковий керівник - Урванцева С.В.,

к.е.н., доцент кафедри

корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Розвиток інноваційної діяльності в Україні

На сучасному етапі розвитку економіки України, коли тривають процеси глобалізації та інтеграції вітчизняних підприємств у світову економіку, важливим показником розвитку країни виступає інноваційна діяльність.

Інновації – це шлях до забезпечення високих та стабільних темпів економічного зростання, конкурентоспроможності національної економіки, вирішення соціальних і екологічних проблем країни, підвищення експортного потенціалу та загалом покращення добробуту населення. У новітньому відтинку розвитку технологій складно уявити життя без існуючих інновацій, а ще складніше без майбутніх, які сприятимуть подальшому економічному зростанню. Пожвавлення інноваційної діяльності для нашої держави являється значною передумовою для загального економічного розвитку країни.

Доцільно зауважити, що термін «інновація» був уперше введений Й. Шумпетером, що в перекладі означає «втілення наукового відкриття, технічного винаходу в новій технології або новому виді виробу». Й. Шумпетер не лише заклав системні теоретичні основи інновацій, але і показав роль нововведень у процесах зміни технологій і управління. Згідно з уявленням Й. Шумпетера термін «інновація» означає «зміни з метою впровадження і використання нових видів споживчих товарів, нових виробничих і транспортних засобів, ринків та форм організації в промисловості» [1]. Відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність» інновації – це «новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери» [2].

Для того, щоб комплексно визначити стан інноваційної діяльності необхідно розглянути недоліки, що впливають на її розвиток. Недостатнє фінансування – являється одним із головних недоліків у економічній складовій інноваційної діяльності. Так, у 2017 р. фінансування досліджень і розробок склало лише 0,62 % ВВП, а з державного бюджету — тільки 0,21 % ВВП. Це у багато разів менше, аніж у розвинутих країнах (від 1,7 %у Канаді до 4,7 % у Південній Кореї). Абсолютний показник фінансування зменшується, відповідно, у сотні разів.

У інноваційному розвитку вирішальна роль належить людині, її вмінням, відданості справі, тому другою складовою є соціальна, якій в Україні також приділяється недостатня увага.

Наступний вагомий недолік можна виділити за ще одною складовою, а саме законодавчою. Чинна в Україні податкова система не стимулює інноваційно-інвестиційну діяльність, відсутня система пільгового кредитування розробників і розповсюджувачів інновацій, недостатнім є державне страхування і гарантії іноземним і вітчизняним інвесторам, а також підтримка вітчизняного виробника [3, с. 30-31].

Варто зазначити, що важливий показник, який характеризує рівень інноваційності економіки, є глобальний інноваційний індекс (Global Innovation Index). У рейтингу країн світу за глобальним інноваційним індексом відбулись позитивні зрушення позицій, що займає Україна [4, с. 231-232]. Станом на 2019 р. Україна займає 47 місце в рейтингу (Global Innovation Index), тобто за останні 5 років проглядається тенденція покращення положення (Рис. 1).

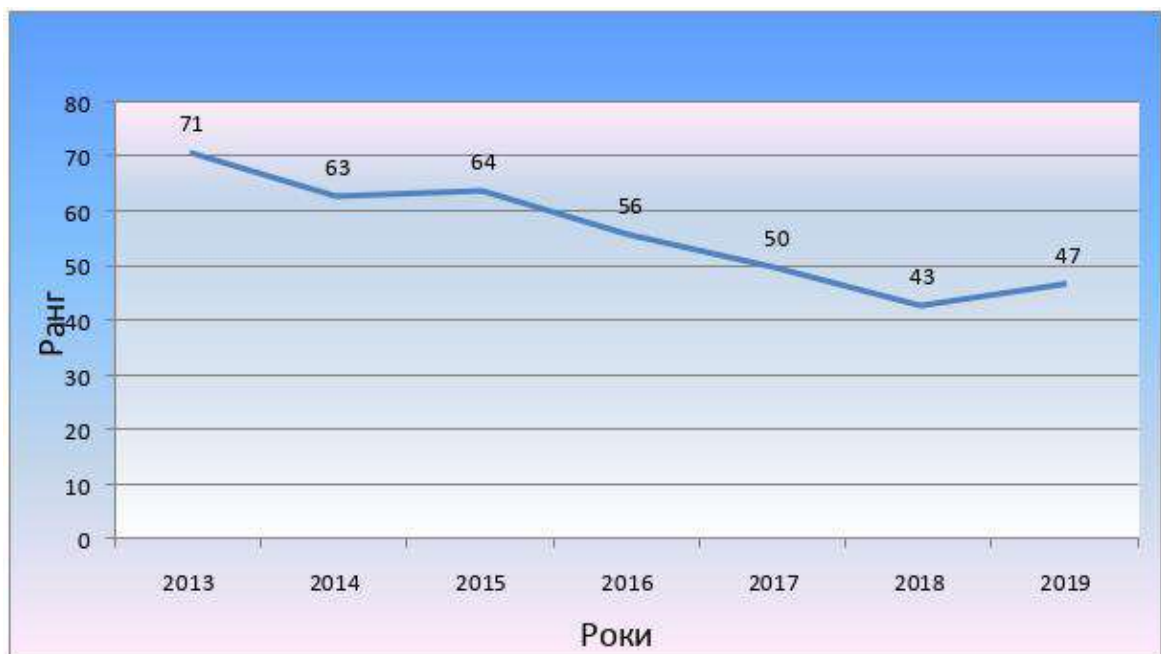

Рис. 1. Місце України в рейтингу 127 країн світу за глобальним інноваційним індексом [5].

Виходячи з викладеного, можна стверджувати про важливе значення активізації та розвитку інноваційної діяльності в Україні. Звичайно, ця сфера має свої проблеми та потребує комплексного підходу щодо вдосконалення й розбудови економіки країни на інноваційних засадах. Для цього слід чітко визначити державні пріоритети інноваційної діяльності в Україні та розробити всебічний комплекс заходів щодо їх реалізації, як от: фінансові стимули, кадрову підготовку фахівців, створення умов для проведення модернізації виробництва, залучення інститутів розвитку до реалізації інноваційних проектів тощо [6, с. 145].

Варто також зазначити, що за останні роки Україна значно посилсила позиції у сфері інновацій, що підтверджує покращення рангу в рейтингу країн світу за глобальний інноваційний індексом, ми маємо потужний науковий потенціал, але сфера наукових досліджень і розробок характеризується наявністю певних проблем, які потребують комплексного та швидкого вирішення. Збільшення обсягу та забезпечення стабільності фінансування інноваційної діяльності має стати одним із ключових рішень у поліпшенні інноваційного клімату країни. Для виконання цього завдання необхідно покращувати умови та розробляти систему заходів, які сприятимуть зацікавленості іноземних інвесторів для залучення коштів у сферу інновацій. Звичайно саме вітчизняні підприємці є рушійною силою для покращення економічних результатів, але їх діяльність потребує виваженої економічної політики держави, спрямованої на посилення зацікавленості підприємців в інноваційній активності.

Список використаних джерел:

1. Грудицина Ю.В. Інноваційна діяльність в Україні: аналіз та прогнозування. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2019-2_0-pages-78_84.pdf
2. «Про інноваційну діяльність» Закон України від 04.07.2002 р. № 40-IV. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/40-153>.

3. Яковлев А.І. Аналіз стану інноваційної діяльності в Україні та шляхи його поліпшення. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dspace.nbu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/142115/02-Yakovlev.pdf?sequence=1>

4. Максименко Я.А. Інноваційна діяльність в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://knau.kharkov.ua/visnecon2018_25.html

5. Global Innovation Index 2019 – 12th Edition. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.globalinnovationindex.org/gii-2019-report#>

6. Єршова Г. В. Інноваційна діяльність в Україні: основні тенденції та проблеми. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://eip.org.ua/docs/EP_17_4_137_uk.pdf

УДК 330.567.2:330.322.12

Савлук Д.В.,

студентка 3 курсу факультету фінансів

Науковий керівник - Урванцева С.В.,

к.е.н., доцент кафедри

корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Заощадження населення як джерело формування інвестиційних ресурсів в Україні

В економіці кожної країни заощадження виступають одним з основних джерел формування інвестиційних ресурсів й чинником впливу на темпи її економічного зростання. Це найбільш стійкі інвестиційні ресурси, які через систему міжгосподарських зв'язків можуть трансформуватися в інвестиційні витрати суб'єктів господарювання та домогосподарств. Також заощадження є одним з важливих макроекономічних показників, пов'язаних з рівнем задоволення першочергових потреб населення. Відтак, дане питання є актуальним й потребує більш глибокого дослідження.